

Nr 345.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Kristianstad, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade grunder för statsbidrag till vissa grenar av den slutna sjukvården m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 206 har framlagts förslag rörande ändrade grunder för statsbidrag till bl. a. kustsanatorierna. Till dessa anstalter, vilka ägas av för ändamålet bildade föreningar eller stiftelser, utgå såsom av propositionen närmare framgår, f. n. driftbidrag från såväl staten som landstingen och vissa städer utanför landsting. Landstingen och storstäderna bidraga som regel med *dels* visst bidrag per dag och patient, *dels ock* viss andel — vanligen $\frac{2}{3}$ — av kostnaden för nödiga stödjebandage av mera permanent karaktär, dock att bidrag i princip endast lämnas för medellösa och mindre bemedlade patienter. Propositionsförslaget, som i allt väsentligt bygger på statens sjukvårdskommittés betänkande, går huvudsakligen ut på att staten i skatteutjämnings- och rationaliseringssyfte skall övertaga landstingens och storstädernas nuvarande bidrag till ifrågavarande anstalter och alltså framdeles ensam bestrida de kostnader, som icke kunna täckas med avkastningen av huvudmännens medel. I anslutning härtill har på grundval av från kustsanatorierna införskaffade uppgifter angående driftkostnaderna under de senaste tre åren statens bidrag till anstalterna föreslagits skola tills vidare utgå med kronor 3:25 för A-platser och 2:— kronor för B-platser, på villkor, att av patienterna icke uttages högre dagavgift än 1 krona.

Av propositionen framgår emellertid icke fullt tydligt, huruvida vid fixerandet av nämnda bidragsbelopp hänsyn tagits till kostnaderna för erforderliga stödjebandage av mera permanent karaktär eller om dessa kostnader falla utanför. Enligt vad överläkaren vid kustsanatoriet Apelviken meddelat mig, torde det förra icke vara fallet, enär utgifterna för ifrågavarande ändamål icke anses tillhöra de rena driftkostnaderna och därför icke medtagits i de uppgifter angående driftkostnaderna under senare år, som lämnats av anstalterna och sedermera lagts till grund för statsbidragens fixerande. Vid sådant förhållande lär — liksom i propositionen föreslagits beträffande vanförestalterna — särskild ersättning böra utgå för den andel av bandagekostnaderna, som hittills åvilat landstingen och storstäderna. Härvid torde lika litet som beträffande de fixa driftbidragen skillnad böra göras mellan bemedlade och obemedlade patienter.

Under återopande av vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta en sådan komplettering av Kungl. Maj:ts förslag, att staten skall, utöver de i propositionen föreslagna driftbidragen per dag och patient för å kustsanatorierna vårdade patienter bidra med $\frac{2}{3}$ av kostnaden för åt dem nödiga stödjebandage och proteser av mera permanent karaktär i likhet med vad i Kungl. propositionen föreslagits, då det gäller vanförestaltens patienter.

Stockholm den 26 mars 1936.

Joh. Nilsson
i Kristianstad.
